

יוון: מאזן ביניים

נאציות, בכללם קומוניסטים רבים, זכו להכרה רשמית וזכויות פנסיה, חרף התנגדות הימין. פאפאנדריוו חושש מפשיטת חושים פאשיסטים וכמעט כולם אנטי-קומוניסטים פאשיסטים, חלקם פאשיסטים וכמעט כולם אנטי-קומוניסטים מושבעים. הוא מנסה לקנות את ליבם במשכורות טובות מאוד, הרבה מעבר לשכר הממוצע ביוון. גם הציוד המיושן של הצבא חודש, בעיקר ממקורות צרפתיים.

לפי שעה, אין כל סיכוי למרד של ממש בשמאל היווני נגד פאפאנדריוו. עם זאת, האכזבה המרה קיימת, והיא תפרוץ במקדם או במאוחר.

יפאן: שפני נסיון לבנים

מי היה מעלה בדעתו שמדענים "צהובים", מהעולם השלישי, יפתחו תרופות וישתמשו בבני-אדם לבנים כדי לבדוק את יעילותן?

זה בדיוק מה שמתרחש בשבועות האחרונים ביפאן ובבריטניה. מדענים יפאניים פיתחו תרופה להצטננות רגילה, המבוססת על צמח סיני הקרוי קא-קו. אנשי רפואה באירופה סבורים, שמדובר בתגלית מהפכנית, היעילה ביותר, העשויה לטפל בצלחה ברוב מיקרי הצטננות הידועים לרפואה המודרנית.

חברת-הענק היפאנית המייצרת את התרופה, הודיעה ליפאנים באירופה שאין באפשרותה לנסות את אותה תרופה על בני-אדם ביפאן עצמה. היפאנים פשוט אינם אוהבים לשמש שפני-נסיון, אפילו תשלום נכבד. **דיווחים מן-המזרח**. היפאנים מצאו פיתרון מהיר לבעיה. בצפון אנגליה התעשייתית שוררת אבטלה כפונה. תמורת תשלום נאות מצאו בקלות רבה עשרות שפני-נסיון אנושיים. עד כה היו הדיווחים מעודדים מאוד. התגובות הן טובות, ולא נתגלו שום תופעות לוואי. היפאנים הודיעו שיעד השנה יחילו בייצור מיסחרי המוני של התרופה, בכך יחנכו את חדרת-המאסית בתחום יצוא התרופות. אחרי שכבשו את ענף האלקטרוניקה, והפכו למדינה המובילה גם במכירת מכונות נוסעים.

יוון, המפגינה ידיות וסולידאריות כלפי אש"ף וכלפי יאסר ערפאת באורח אישי, ניסה גם לטפח יחסים מיוחדים עם שליט לוב, הקולונל מועצה קדאפי. כאן עלה פאפאנדריוו על שירתו. הוא הזמין את קדאפי לביקור ממלכתי ביוון. השמרנים והוגי אנשי

העסקים הרימו קול-מחאה נמרץ ביותר. הנשיא השמרני, קונסטאנטין קארמאליס, הטיל מעין וטו על הביקור. פאפאנדריוו מגלה התחשבות רבה בדעתו של הנשיא, ולוא רק בשל זכותו של קארמאליס להכריז על בחירות חדשות. הביקור פוסל.

מזרח לנאור. פאפאנדריוו לא הצליח עדיין להנהיג שינויים מיבניים בכיוון הסוציאליסטי, ובכך לא עמד אפילו בסטנדרטים של מיטראן. עם זאת ביצע רפורמות מסוימות בתחום האזרחי, בכיוון ליבראלי.

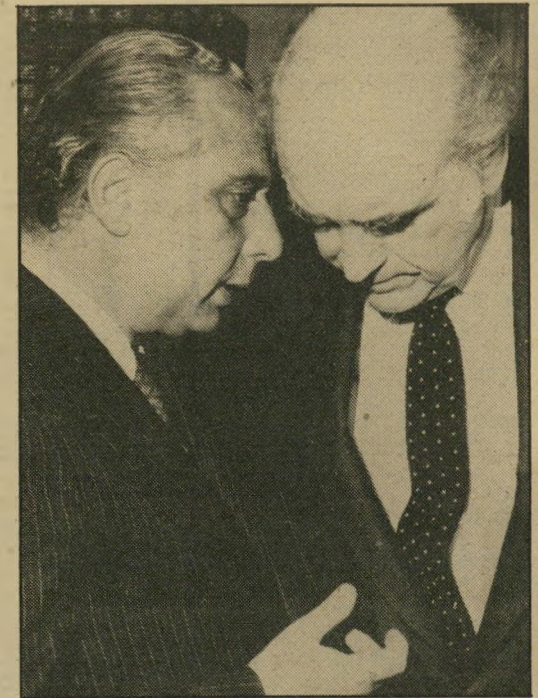
היוונים יכולים עתה להתחנן בנישואין אזרחיים, מוסד המיועד הוצא מחוק לחוק. ניאור אינו עוד עבירה פלילית. מוסדות-החינוך הוייבו להסביר לתלמידים את מוראת התקופה הפאשיסטית. ביוני 1967 ו-1974, מיתקני כליאה ועינויים של מיטראן הוצגו לציבור. מיתקני כליאה מוכרים, בהם נערכים כינוסי-הסברה ואפילו ערבי נוסף טאלגיה של אסירים לשעבר. לוחמי המחתרות האנטי-

כמו נשיא צרפת, פרנסואה מיטראן, יוצר גם ראש ממשלת יוון, אנדריוס פאפאנדריוו, תגובות מעורבות. שנת שילטונו הראשונה מניבה הערכה מסוימת בקרב הוגים אינטלקטואליים, בעיקר בשל מדיניותה במיזרח-התיכון, וכן בנושאי פנים מסוימים.

השמאל, לעומת זאת, מאוכזב מרות. בנושאי-החוק הבערים, ובעיקר בכל הנוגע לנאט"ו ולארצות-הברית, איכזב פאפאנדריוו. הנואמים האנטי-אמריקאים השופצים לא תורגמו לכלל מדיניות-חוק עצמאית. ההיפך הוא הנכון. פאפאנדריוו דבק לחלוטין בקו המסורתי של קודמיו:

● פאפאנדריוו הבטיח לבחוריו שיוון תפרוש מ-נאט"ו, לפחות מבחינה צבאית. למעשה לא קרה דבר. יוון משתתפת באורח פעיל בתימוני נאט"ו ביס-התיכון. איש אינו מדבר על פרישה.

● פאפאנדריוו הודיע שהוא ידרוש מהאמריקאים לחסל את מיצבורי הנשק הגרעיני על אדמת יוון. העניין

ראש-ממשלה פאפאנדריוו * מגמה מעורבת

ירד מסדר היום. ניצנים שמאליים המעלים נושא זה בפורומים מיפלגתיים או ממלכתיים מתבקשים לשתוק. ראש-הממשלה מוסיף להבטיח להעלות את הנושא "בהזדמנות תהתאימה", אבל רק מעטים מאמינים שכך אמנם יקרה.

● פאפאנדריוו הבטיח לגרש את ארצות-הברית מבסיסה על אדמת יוון. הוא לא עשה שום צעד כזה. משקיפים בוושינגטון נוהגים להביע השתאות ממערכת היחסים המצויינת בין יוון וארצות-הברית.

● ראש-הממשלה התחייב לקיים מישאל-עם בעניין חברותה של יוון בשוק האירופי המשותף, עניין השנוי במחלוקת קשה בעקב השמאל ביוון. לא נערך מישאל, וכנראה גם לא ייערך.

● למיפולג השילטון הסוציאליסטי של פאפאנדריוו, פאסוק, יש גם קו לאומי (יש אומרים — לאומני) גלוריה. פאפאנדריוו הביטחוני להימנע ממשאומתן עם הולך הכוחות ההיסטוריים בים המצוי. גם היום הוא מכחיש את קיומם של מגעים כאלה, אך עיתוני-החוק מדווחים שהם מתקיימים.

● פאפאנדריוו, כלכלן חניף ארצות-הברית, הירבה לדבר על אימפריאליזם ועל ניאור-קולוניאליזם. כיום הוא עושה כמיטב יכולתו למשוך הון זר להשקעות ביוון, תוך ויתורים והטבות העומדים בניגוד גמור לאידיאולוגיה שלו.

העיתונאי קאל מקריסטל, שביקר לאחרונה ביוון, מספר שפאפאנדריוו מנסה לחפות על השינוי הדראסטי בדרכו המדינית במחאות לכיוון ערבים. גם בכך הוא הולך בדרכו של מיטראן. המפנה את המרץ האנטי-אמריקאי של רבים מאנשי בנטוט לא-הכימחייבות כלפי לוחמי השיחורר באמריקה הלאטינית. ראש-ממשלת

חייל פלסטיני נמרד מבתו בכיורח המינוח השתנה

כך אנו נראים

היומון השמרני הבריטי דיילי טלגרף היה ידוע עד החודשים האחרונים כגישתו הפררישראלית. מדור בר בעתון ימני, "מכובד", המגלה באורח עיקבי התנגדות לתנועות-השיחורר בעולם השלישי. מאמריו הראשיים מזכירים קצת את מעריבי — אומנם, אבל הקו של שלום רוזנפלד, לא של שמואל שניצר, אבל בכל זאת שמרנות אמיתית, אפילו עם שמץ של געגועים (מוזיפים משהו) לאימפריה האבודה.

יהודי בריטניה, אפילו הליברליים שביניהם, נהגו לקנות את היומון, כדי לקרוא לרשימות שעסקו ביש"ראל באורח פחות עויין. בחוגים רישמיים בישראל, כולל העיתונות מטעם, נהגו לצטט את דיילי טלגרף כדי להוכיח שיש חוגים בעולם המוכנים לקנות את התעמולה הישראלית המקובלת.

דמות אנושית. לכל זה בא קץ חד ובלתי-נעים, מאן פתחה ממשלת בגין-שרון במיליחמה התוקפנית בלבנון. היומון, כמו כל כלי-תיקשורת אחר באירופה — שמרני, ליבראלי או סוציאליסטי — גינה את ישראל בחריפות רבה. אפילו המינוח בעיתון, ורשימות ה"צבע" שנתנו להלוטין, לוחמי אש"ף ודלו להימור בשם "טרוריסטים". בדרך-לכמעט הם נקראים לוחמי-רגילה, התנגדות, או סתם לוחמים פלסטיניים. לטיבלם ולדמותם האנושית ניתנו ביטוי עיתונאי בכל הצורות האפשריות.

סוף-הצליח מנחם בגין להפוך אפילו את דיילי טלגרף לעיתון התומך במאבקה של התנועת-שיחורר בעולם השלישי, הישג ששום איש-שמאל בריטי לא חלם עליו.

רק סוג אחד של חיה. השבוע יצא דיילי טלגרף בכותרת ראשית, המאשימה את ישראל בהשהיית פניניים של הלוחמים הפלסטיניים מביירות. במרכז העמוד הראשון הופיעה תמונת פרידה מרגנת של איש-אש"ף מבתו הקטנה. המסר היה ברור. מדובר בבני-אדם ובטראגדיה מזועזעת. איש אינו רואה בהם "חיות דוררגליות". עיתונאי בריטי ידוע, הכותב